

Az erkölcstelen Budapest

TÁBORI KORNÉL³
SZÉKELY VLADIMIR⁴

[...] A prostitúció egyszerre született meg az emberrel s folytonos NYÍLT KÉRDÉS, AMELLYEL EGYARÁNT KELL FOGLALKOZNI A MORÁLFILÓZÓFUSNAK, A SZOCIOLÓGUSNAK, AZ ORVOSNAK, JOGÁSZNAK, RENDŐRNEK ÉS ÚJSÁGÍRÓNAK.

Mіндеgyik nézi külön-külön nézőpontjából ezt az egyre kísértő társadalmi problémát. Megoldását azonban egyik sem adhatja külön, csak *együtt-tesen* teremthetik meg azt az alapot, jegecesíthetik ki azokat az irányokat, amelyekkel megelőzhetik, elháríthatják és ellensúlyozhatják a prostitúció morális és higiénikus veszedelmeit. [...]

- 3 Író, újságíró, szerkesztő, rendőrtudósító, műfordító (1879–1944). Tábori Kornél, a modern magyar riportázs és a bűnügyi riport megteremtője Magyarországon. Hihetetlen sokoldalú és színes újságírói és írói tevékenységet végzett. Rendőri riporterként kezdett dolgozni, megszervezte a rendőrujságírók szervezetét, később a Távols-Kelet gyarmatosításáért induló orosz-japán háborúban (1904–1905), majd az I. világháborúban haditudósító lett. Igen befolyásos embernek számított. Kutatói-írói munkásságát rendkívül ügyesen tudta a nagyközönségnek is – pénzben is kifejezhető – sikerrel bemutatni, mindig nagy érdeklődést keltő témákhoz nyúlt (hipnózis, bűnüldözés, bűnözői élet stb.). Számos publicisztikai, szociografikus indíttatású riportkötetben rajzolta meg a nagyvárosi közélet és szubkultúra képét, a fővárosi rendőrség, de mellette az alvilág történetét is. Évekig szerkesztette a *Detektív Szemlét*, amelybe a *Nyugat* jelesei is írtak. Minden technikai újdonság – akár csak barátját, Karinthy Frigyest – lázasan érdekelte (aviatika, fényképészet, mozi stb.). 1914-ben ő maga is rendezett egy némafilmet.
- 4 Rendőrfogalmazó, a rendőrségi Sajtóiroda vezetője 1908-ig. A Sajtóiroda munkatársaként és bűnügyi fotósként kezdett Tábori Kornéllal dolgozni. Több bűnügyi riportkötetben – saját élményeik alapján – írták meg a nagyvárosi bűnözés rajzát. Buzinkay Géza szerint: „Székely szakított a korábbi rendőrségi felfogással, és szinte a tudósítók szemével tekintett az együttműködés elé. »Még sehogy sem ment át a köztudatba, hogy a rendőrség és a sajtó egymásra utalt tényezők – írta visszaemlékezésében. – Mintha az a felfogás uralkodott volna, hogy a sajtó kiszolgálása inkább egy kellemetlen teherként. A rendőrségnek reklámra, vagy mi egyébre semmi szüksége.« [...] »Ne tessék fitymálni a rendőriportert – írta egyik 1900 körüli cikkében. – Téved, aki azt hiszi, hogy az egyszerűen egy kopott hírvigéc. Szimpla hírboy. A riporternek kell, hogy magában egyesítse a jó detektív ügyességét, az emberismerő megfigyelőképességét, a művelt ember tudását s a rutinos író gyors, könnyű tollát. Ideg és testlő hivatás. A riporter az újság lelke, a színe ... rab és fejedelem: az élet krónikása.« (Buzinkay Géza: *A bűnügyi hír, a riporter és a rendőr*. Budapesti Negyed, 2005/1–2. 7–28.)

A prostitúció általános társadalmi okai: a családalapítás nehézsége, a férfiakban korábban megnyilvánuló szexuális ösztön, a nagyvárosi élet ezerféle bűnre csábító alkalmá, a női kereseti viszonyok mostohaasága okozzák nálunk is elsősorban a titkos prostitúciót. [...]

(Budapest, 1908. 15–16.)

A prostitúció kérdése

DR. DOROS GÁBOR⁵

[...] A prostitúció lényegéről és okairól már igen sokat elmélkedtek a vallásbölcselek, moralisták, szociológusok, jogászok és orvoshygiénikusok. Súlyos folyamatról, mondhatjuk IDŰLT TÁRSADALMI BETEGSÉGRŐL van szó, amely évszázadok, sőt talán évezredek óta áll fenn, anélkül, hogy vele az emberiség meg tudott volna küzdeni.

Nem sikerült eddig a prostitúciót olyanképpen definiálni sem, hogy a meghatározás minden kritikát kibírjon. Jogi és rendészeti szempontból egyrészt a VÁSÁROLHATÓSÁG, illetve A TEST VÁLOGATÁS NÉLKÜLI ÁRUBA BOCSÁTÁSA, másrészt az ilyenképpen előálló szexuális viszonylatok rövidlejárátú volta határozza meg a prostitúciót. Morális és hygiénikus szempontból azonban a prostitúció ezen kereteket messze túlhaladja.

Egyébiránt az okok kutatása közben nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a prostitúció az idők folyamán quantitative és qualitative mérhetetlen változáson ment át. Az újkor urbanizációs fejlődése mennyiségi szempontból erős tápot adott a prostitúció szaporodásának, mert köztudomásúlag a sűrűn lakott városok a prostitúció főfészkei. Minél nagyobb lélekszámmal bír valamely helység és minél több valamely országban a sűrű lélekszámmal bíró városok száma, annál nagyobb prostitúciós statisztikai index-szel

5 Bőr- és nemibeteg-gyógyász, a venereás betegségek szaktudósa (1892–1980). 1915-ben Budapesten szerezte diplomáját. Elsősorban a nemibetegségek, köztük a szifillisz gyógyításával foglalkozott.